

LA
HISTÒRIA SECRETA

de

TWIN PEAKS

LA HISTÒRIA SECRETA DE
TWIN PEAKS

MARK FROST

Columina

AGRAÏMENTS

Bob Miller, Colin Dickerman, Ed Victor, Paul Kepple, Max Vandenberg, Bart's Books de Ojai, John Broesamle, Bob Getman, Anthony Glassman, Stephen Kulczycki, Gary Levine, Marlena Bittner, James Melia, Elizabeth Catalano, David Lott, Vincent Stanley, Caleb Braate, David Correll, Dean Hurley, David Nevins, Rick Rosen, Ken Ross, Sabrina Sutherland... i David Lynch.

Això és una obra de ficció. Els noms, personatges, llocs i esdeveniments que hi apareixen són producte de la imaginació de l'autor o s'empren en un context de ficció. Qualsevol semblança amb persones reals (vives o mortes), empreses, esdeveniments o llocs és pura coincidència. L'editor no té cap control sobre els llocs web de l'autor o de terceres persones ni dels seus continguts ni assumeix cap responsabilitat que se'n derivi.

TÍTOL ORIGINAL: *THE SECRET HISTORY OF TWIN PEAKS*

© Rancho Rosa Productions, 2016

© de la traducció, Núria Parés Sellarès, 2016

© Editorial Planeta, S. A., 2016

© Columna Edicions, Llibres i Comunicació, S.A.U., 2016

Av. Diagonal, 662-664 – 08034 Barcelona

www.columnaedicions.cat

Primera edició: octubre del 2016

ISBN: 978-84-664-2142-3

Dipòsit legal: B. 15.724-2016

Composició: Víctor Igual, S.L.

Impressió i enquadernació: T. G. Soler

Imatges del frontal i la contra de la sobrecoberta i imatge de la pàgina del títol de Clifford B. Ellis, cortesia de Susan Yake · Imatge del Gran Mussol Virginià del forro de la tapa, © Jean Murray · Imatges de l'interior de la sobrecoberta, "A Clearing Winter Storm", © William Toti · Cal·ligrafia, cortesia de Beth Lee · Totes les imatges de *Twin Peaks*, cortesia de Lynch / Frost Productions · Pàg. 30: Davantal maçònic, 1855-1865; Reason Bell Crafft, Kentucky, Col·lecció del Museu-Biblioteca Scottish Rite Masonic, Regal de la Vall de Lowell en honor als germans Starr H. Fiske, 32°, 85.6.2. Fotografia de David Bohl · Pàg. 36: Imatge del monument a Meriwether Lewis cortesia de NPS Photos · Pàg. 39: Imatge de Shahaka (Sheheke or Gran Blanco, h. 1766-1812), cap dels Mandan, per Saint-Memin cortesia de la New York Historical Society · Pàg. 55: Fotografia del cap Joseph feta per Edward Curtis, cortesia de la National Portrait Gallery, Smithsonian Institution/ Art Resource, NY · Pàg. 57: Estàtua de bronze de John "Menjafetge" Johnson cortesia del Centre Buffalo Bill de West, Cody, Wyoming · Pàg. 72: Imatge cortesia de Grampound amb el Creed Heritage Project · Pàg. 99 - 101: Ús de l'article de Kenneth Arnold i de la coberta de la revista FATE, número 1, cortesia de la revista FATE · Pàg. 110: Fotografia de "tres rodamons", Allen, William. [*Els "tres rodamons" mentre són escortats fins a l'oficina del sheriff*], Fotografia, 22 de novembre de 1963; (<http://texashistory.unt.edu/ark:/67531/metaph184799/>; accés 27 d'abril de 2016), Biblioteques de la Universitat de North Texas, The Portal de Texas History, <http://texashistory.unt.edu>; acreditat per The Sixth Floor Museum a la plaça Dealey, Dallas, Texas · Pàg. 118: Fotografia de la columna de fum de Tillamook Burn, vista com es veuria des d'un avió, l'agost del 1933. (Imatge: Biblioteca del Congrés) · Pàg. 134: Fotografia d'un home de la dècada del 1930 dret en un camp sostenint un fusell i una corretja d'un gos Gordon Setter per H. Armstrong Roberts / ClassicStock / Getty Images · Pàg. 242: Fotografia de L. Ron Hubbard assegut al seu escriptori, cortesia de Los Angeles Daily News Negatives, Biblioteca de UCLA. Copyright Regents de la Universitat de Califòrnia, Biblioteca d'UCLA · Pàg. 268: "Un emginyer aeroespacial mort en una explosió a Pasadena", 18 de juny del 1952, reproduït amb el permís de *Los Angeles Times*.

Dissenyat per Paul Kepple i Max Vandenberg a

HEAD CASE DESIGN

www.headcasedesign.com

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre és 100% lliure de clor i està qualificat com a paper ecològic.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

OFICINA FEDERAL D'INVESTIGACIÓ (FBI)
Filadèlfia, Pennsilvània

Oficina del director adjunt

MEMORÀNDUM INTERN

DATA: 04/08/2016

DE: GORDON COLE, director adjunt

PER A: [REDACTED] agent especial

Benvolgut agent [REDACTED]

El material adjunt és confidencial i aprovat perquè només vostè el revisi.

El dossier adjunt es va recuperar el 17/07/2016 de l'escena d'un crim que encara s'està investigant. Tots els detalls d'aquest cas estan classificats tres nivells per sobre d'alt secret.

L'hi confiem a vostè perquè en faci una anàlisi integral, catalogant i posant referències al contingut fonamentant-se en totes les bases de dades conegudes considerades codi vermell. Necessitem saber i verificar la persona o persones responsables de l'elaboració d'aquest dossier, i ho necessitem per ahir!

Antecedents: el contingut del dossier aparentment té alguna relació amb una investigació duta a terme al nord-oest de l'estat de Washington fa molt de temps per l'agent especial Dale Cooper, que en aquella època treballava sota les meves ordres.

Es tractava d'una sèrie d'homicidis al centre i a la rodalia d'una petita població anomenada Twin Peaks, en particular l'assassinat d'una jove que es deia Laura Palmer. Aquell cas es considera tancat, però conté alguns aspectes que poden ser importants per a la seva feina, de manera que li garantim l'accés a tots els arxius i les gravacions de l'agent Cooper.

També s'adjunta un document amb el més destacat de la revisió prèvia del dossier per part del personal de l'Oficina.

Arremangui's i posi's a treballar en això —cada segon compta—, i informi'm dels resultats tan aviat com sigui possible.

Atentament,

Director adjunt Gordon Cole

P. S. Quan acabi amb això vingui'm a veure immediatament, potser tindrè més coses per a vostè.

OFICINA FEDERAL D'INVESTIGACIÓ (FBI)

Filadèlfia, Pennsilvània

CLASSIFICAT

DATA:	TEMA:	PRESENTAT PER:
04/08/2016	CRONOLOGIA DE LA REVISIÓ DEL DOSSIER	COLE, GORDON

SINOPSI DELS FETS:

El següent dossier va ser recuperat el [REDACTED]

Hora i lloc indicats, però estan classificats com a estrictament RESTRINGITS.

Els agents de camp [REDACTED] i [REDACTED] van descobrir el dossier mentre treballaven en la missió [REDACTED]. Es va recuperar de l'escena d'un crim que encara està classificat com a no resolt i podria tenir relació amb un crim (o crims) anterior del 1991 que està igualment classificat.

El dossier es va presentar al DIRECTOR el 17/07/2016.

El dossier va ser enviat pel DIRECTOR a la Secció de Suport d'Investigacions i Operacions (SSIO) el 20/07/2016.

L'agent especial T [REDACTED] P [REDACTED] començarà l'anàlisi i l'informe de validesa. Tota la tasca es durà a terme en una sala blanca a la seu central de l'FBI, on es mantindrà el dossier.

PRIORITAT MANIFESTADA: identificar la persona o les persones que van elaborar el dossier.

CONFIRMAT: l'agent especial TP ha completat totes les comprovacions d'antecedents necessàries, i ha presentat els formularis SF-86 i FD-258.

CONFIRMAT: s'ha adjudicat a l'agent especial TP una acreditació de seguretat per accedir a informació confidencial a partir del 2009, i s'ha nomenat oficial d'enllaç ajudant amb el Grup de Treball Especial B [REDACTED] i tots els arxius relacionats, per Acreditació Criptografia 12.

CONFIRMAT: l'agent especial TP informará exclusivament el cap del Grup de Treball Especial B i el DIRECTOR.

CONFIRMAT: l'agent especial TP comença la primera anàlisi el 05/08/2016.

Tots els comentaris i anotacions seran inclosos i firmats amb inicials.

APROVAT: <i>Gordon Cole</i>	NO ESCRIVIU EN AQUEST ESPAI	BUSCAT SERIALITZAT INDEXAT DOE
CLASSIFICAT	CÒPIA EN DOC	AGO 21 2016
	89-69-2041	FBI-PHILADELPHIA

OBSERVACIONS PRELIMINARS DE L'ANALISTA

Tot seguit exposo les meves reflexions després d'una ràpida revisió del dossier i abans de començar la feina que ens ocupa:

Els mitjans, la metodologia i la motivació per a l'elaboració d'aquests documents i material efímer seran comentats i firmats amb inicials (TP) com a entrades separades en els marges. Tot el contingut es presenta en l'ordre en què apareix en el dossier original, sense revisió. Aquest ordre dels documents, segons el que es pot apreciar a primera vista, sembla que és cronològic i com a resultat presenta un sentit de la narrativa històrica directe, si bé intermitent. Pel que fa al que expressa aquesta narrativa, tal com s'ha dit presentaré els meus comentaris del principi al final.

L'autor o autora s'identifica en les pàgines del manuscrit com "l'Arxiver". Atès l'abast del dossier i la manera com l'Arxiver l'ha organitzat, intentaré oferir resums dins del mateix treball a mesura que avanci.

El dossier va ser descobert dins d'una caixa de seguretat d'acer al carboni, de 43 × 28 × 8 cm. La caixa de seguretat no era de mida estàndard i aparentment no sembla de cap fabricant comercial conegut. També disposa d'un mecanisme de bloqueig triple que va requerir uns grans esforços per poder-lo obrir.

Segons la meva opinió, aquesta caixa la podria haver dissenyat personalment la persona que s'identifica com l'Arxiver.

El dossier encaixa perfectament a l'interior de la caixa, la qual cosa també suggereix que la caixa de seguretat va ser feta a mida per guardar-lo.

El dossier està encabit i enquadernat dins d'una mena de llibre de registre, el qual també sembla de fabricació pròpia i sofisticada. Les tapes repujades estan formades per plaques revestides de tela de color verd fosc.

Sembla molt gastat, la qual cosa suggereix que en algun moment va estar exposat als elements. No obstant això —per sort—, després d'una inspecció més acurada un cop obert, una funda rígida completament segellada i vulcanitzada recobreix les vores superiors, inferiors i anteriors i he mantingut el contingut del llibre totalment fora de perill.

L'única ornamentació visible en tot el llibre és al lloc i es mostra a la imatge inferior dreta.

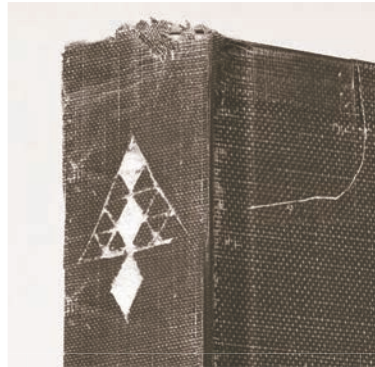
Amb menys d'1,25 centímetres de gruix i aparentment ornamentat a mà, mostra una sèrie de triangles, el propòsit o el significat dels quals, a primera vista, no queda clar.

INTERIOR DEL LLIBRE

Els documents presentats a l'interior semblen excel·lents facsímils dels originals. Alguns semblen originals i, a causa de l'antiguitat, fràgils, però tots els continguts es tornaran exactament tal com van aparèixer originalment.

Cada pàgina està recoberta per una membrana de plàstic transparent (0,02 mm de gruix, mesurat amb micròmetre digital), que sembla de fabricació estàndard, malgrat que les dimensions inusuals suggereixen que les membranes també estan fetes a mida.

Aquesta membrana manté cada document al seu lloc. No es van fer servir ni coles ni cintes adhesives per enganxar els documents a les pàgines de colors neutres, les quals estan totes fetes amb paper del mateix gruix uniforme, semblant a una cartolina.

OFICINA FEDERAL D'INVESTIGACIÓ (FBI)

Filadèlfia, Pennsilvània

PÀGINA 3 de 3

Una inspecció més acurada de les vores de les membranes i les pàgines suggereix que van ser tallades a mà i no produïdes en grans quantitats.

Gairebé tots els documents apareixen un a cada pàgina, deixant espai a la part superior i a la part inferior per a anotacions, suposadament fetes per l'Arxiver. Les anotacions apareixen regularment al llarg de tot el dossier.

El dossier sembla que està dividit en seccions fàcilment identificades i subtitulades. Aquí es presentaran en la forma i l'ordre originals. Tinc la intenció d'incloure-hi els meus comentaris al marge. Aquests comentaris inclouran verificació de dades, anàlisis i ocasionalment reaccions o comentaris personals. Sempre que sigui possible, se seguirà la pista dels documents fins a la seva suposada font original i seran verificats. Qualsevol cas de documents que no es puguin verificar serà degudament anotat.

La meva intenció, dedicant-me d'aquesta manera al contingut del dossier, és aconseguir el resultat manifestat i desitjat: determinar la identitat de l'Arxiver.

Jurat i certificat davant meu el dia 28/08/2016,
agent especial T [redacted] P [redacted]

T [redacted]

P [redacted]

INICIALS	DATA
TP	28/ 8/16

E L D O S S I E R

*** EXPOSICIÓ INICIAL¹

Un home savi em va dir una vegada que el misteri és l'ingredient més essencial de la vida, pel següent motiu: el misteri crea sorpresa, la qual condueix a la curiositat, la qual al seu torn proporciona la base del nostre desig d'entendre qui som i què som realment.

La cerca de sentit al nucli de la vida ens porta a la contemplació d'un enigma etern. Els misteris són les històries que ens expliquem a nosaltres mateixos per afrontar la resistència que oposa la vida al nostre anhel per trobar respostes. Els misteris abunden. Aquest continent, aquest país, els nostres propis orígens terrenals n'estan carregats; formen la base de la nostra existència, precedeixen totes les nostres nocions infantils d'"història". La mitologia precedeix el nostre accés a la realitat històrica o científica, i, tal com ara sabem, va complir bastant la mateixa funció per a les anteriors civilitzacions --proporcionant sentit malgrat un univers indiferent i implacable--, però davant l'absència d'una realitat científicament verificable a vegades és necessari considerar les dues realitats com una de sola.

Per tant, és millor començar pel principi.

Signat i degudament jurat:

L'ARXIVER²

¹ No hi ha pàgina de títol, pàgina d'autor, taula de continguts, índex o apèndixs en tot el llibre. No hi ha res, excepte els freqüents comentaris interpretatius intercalats de "l'Arxiver" i la següent exposició inicial, que fa les funcions de "pròleg" abans de la primera "secció". TP.

² Escrit ocasionalment amb xilografia, com la "signatura" anterior, però sobretot escrit a màquina; una primera anàlisi confirma que és molt probable que aquestes notes siguin totes de la mateixa mà. Les seccions escrites a màquina sembla que són producte de la mateixa màquina d'escriure manual, molt possiblement una Corona Super G, un model portàtil lleuger i popular que es va començar a fabricar a la dècada de 1970.

Tot seguit, el dossier simplement comença amb la primera sèrie de documents. TP.

I EXTRACTE DELS DIARIS DE
L'EXPEDICIÓ DE WILLIAM CLARK
I MERIWETHER LEWIS.
20 DE SETEMBRE DE 1805

¹ Confirmat que això es tracta d'una entrada real dels famosos diaris publicats. El paper i la tinta, aplicada aparentment amb una ploma, semblen apropiats al període. O bé és un facsimil extraordinari de la lletra de William Clark dels seus diaris originals, o bé és l'original mateix. He contactat amb l'Arxiu Nacional i espero verificació sobre aquest punt. TP.

² Aquest passatge descriu la primera trobada de Clark amb la tribu coneguda posteriorment per nosaltres com els *nez percé*, és a dir, "nassos perforats", que tenien una presència significativa en aquesta part del territori. Aquest nom els el van posar els primers caçadors francesos, o *coureurs des bois*, per l'afició de la tribu a les joies i altres ornaments enganxats al nas.

Aquesta trobada va tenir lloc poc després que l'expedició es dirigís a la part oriental del que avui és l'estat de Washington i no gaire lluny en direcció sud de l'actual ubicació de Twin Peaks. L'endemà, aquells mateixos homes van acompanyar Clark a conèixer un altre cap de tribu que tenia el campament un tros de riu avall. Aquest cap es deia Cabells Trenats. TP.

20 de setembre de 1805

A una distància d'un quilòmetre i mig de les tendes índies, vaig trobar tres nois indis. Quan em van veure, van córrer i es van amagar a l'herba. Vaig desmuntar, vaig donar el rifle i el cavall a un dels homes, vaig buscar entre l'herba i vaig trobar dos dels nois. Els vaig donar petits trossos de galó i els vaig enviar cap al poble. ~~TP~~

Un home em va venir a trobar amb molta precaució i em va conduir a una tenda índia gran i espaiosa, i, mostrant signes, em va explicar que era la tenda del gran cap, que havia sortit tres dies abans amb tots els guerrers de la tribu a lluitar, i tornaria al cap de quinze o ~~disset~~ dies. Els pocs homes que havien quedat al poble, i un gran nombre de dones, es van reunir al meu voltant amb signes de por molt aparents, però semblaven satisfets. Eren un grup de gent robusta, ben plantada i ben vestida.

2 EXTRACTE DELS DIARIS DE
L'EXPEDICIÓ DE WILLIAM CLARK I
MERIWETHER LEWIS.
21 DE SETEMBRE DE 1805

21 de setembre de 1805

Amb gran joia, Cabell's Trenatz em va
dibujar una mena de mapa del riu sobre
una pell d'ant blanca. Va dir que el
riu es bifurcava a una llarga distància
més amunt i passava a través de dues
muntanyes, i en aquell lloc hi havia
una gran cascada d'aigua que es filtrava
a través de les roques. No vaig saber
considerar exactament el que podria ~~ser~~
significar aquest lloc, però el nostre
guia shoshone creu que té relació més o
menys amb la peculiar fascinació
pels esperits que tenen els indis
d'aquesta regió. Vaig enviar un home
-Reubin Felt's- amb un indi a trobar
el capità Lewis perquè el portessin
cap a aquest campament.

¹ He rebut la confirmació d'un expert que ha verificat amb tota seguretat que aquesta secció està redactada amb la lletra de William Clark i és una part coneguda dels diaris publicats històricament; els dos caps de l'expedició efectivament s'havien separat uns dies abans per caçar i aconseguir provisions. TP.

3 EXTRACTE D'UNA CARTA ESCRITA
PER MERIWETHER LEWIS AL PRESIDENT
THOMAS JEFFERSON. DATADA
EL 25 DE SETEMBRE DEL 1805

Després de rebre l'encàrrec de R. Fields, vaig fer avançar el meu grup per reunir-me amb el capità Clark al poble de Cabells Trenats. Vam passar els dies posteriors acumulant provisions i descansant al campament de Cabells Trenats. La primera nit li vaig preguntar sobre el mapa de les cascades i les muntanyes del nord que havia dibuixat per al capità Clark. Va dir que a prop d'aquelles cascades hi vivia "gent blanca", a la qual havia adquirit tres artefactes estranys que em va mostrar. Cap membre del nostre grup els va reconèixer ni en va poder endevinar la funció o la utilitat, excepte d'un.

El cap indi va treure aquest anell d'una petita bossa de pell, enfilada amb una tira de cuir, que va anar a buscar a la seva tenda. Tot i que la seva gent porta adornos de disseny sofisticat, aquest sembla d'una artesanía més avançada que qualsevol dels artefactes de manufactura nativa que hem vist fins ara. L'anell i l'encast s'han elaborat amb expertesa a partir d'un metall preciós o d'un aliatge de bronze, i la pedra és un jade meticulosament tallat i polit, una feina que només es podria esperar d'un mestre ferrer.

Pel que fa a la "gent blanca" de la qual

¹ Tota aquesta carta segueix sent un enigma. No en trobo cap registre en els diaris originals de L & C, ni cap menció entre la voluminosa correspondència escrita per Lewis al president Jefferson.

Abans de l'expedició, Lewis havia estat secretari de Jefferson durant dos anys, va viure a la Casa Blanca, i durant aquell temps es va convertir en un dels seus confidents de més confiança. El pare de Jefferson era soci del negoci de l'avi de Lewis, i el president coneixia Lewis des que era petit, ja que va créixer no gaire lluny de la finca que els Jefferson tenien a Virgínia.

Com que Lewis havia tingut un ampli contacte amb els nadius americans durant la seva joventut, gaudia de relacions cordials amb ells i sovint defensava la seva causa, Jefferson va escollir personalment Lewis per dirigir el Cos de Descobriment. Després, Lewis va escollir com a colíder de l'expedició el seu antic comandant, l'explorador i militar més experimentat, William Clark.

L'elecció de Lewis per part de Jefferson es va mantenir en secret, així com l'expedició mateixa. La compra de Louisiana encara no s'havia dut a terme durant aquelles fases de la planificació, i el Cos de Descobriment es dirigiria cap a un territori hostil que tres potències europees —francesos, espanyols i anglesos— tenien com a objectiu per a les seves ambicions d'expansió

suposadament ho havien obtingut, fins avui creïem que ni els americans ni els europeus no ens havien precedit en aquesta part del territori. Prèviament, el capità Clark va interpretar de les paraules que ens havia dit el cap indi que nosaltres érem els primers americans blancs que havien vist mai. Sembla que es tracta d'una suposició que ara hauré de revisar. Potser el cap indi simplement explica històries mig inventades i l'anell el va obtenir mitjançant alguna mena d'intercanvi amb un caçador francès que es desplaçés per la zona.

Cabells Trenats es va mostrar agitat quan el vaig pressionar per obtenir més informació sobre aquest tema. Va assenyalar el símbol de l'anell, el va capgirar i va dir alguna cosa sobre un mussol que el nostre guia shoshone no va poder traduir completament; es podria dir que el símbol, vist des d'aquell angle, s'hi assemblava vagament, a un mussol. Això és tot el que va dir sobre aquesta qüestió. Poc després el nostre guia em va comentar, parlant en confiança, que el cap indi havia dit que l'anell tenia relació d'alguna manera amb el "món dels esperits" que veneren en aquesta terra. Aquest "món dels esperits" forma part del seu sistema de creences paganes i, a partir de tot el que he recollit fins ara, no té relació amb

el nostre Déu cristià; per exemple, tal com jo ho entenc, podrien considerar un animal com ara un mussol com una mena de criatura divina. Estava convenent que el cap indi no només es guardava informació important, sinó que ni ell ni el guia ens en donarien detalls.

La meua intenció és aventurar-me cap al nord acompanyat del nostre guia i d'un grup seleccionat d'homes per tal de descobrir i explorar la zona detallada en el mapa dibuixat per Cabells Trenats. Mentre siguem fora, el capità Clark es quedarà aquí amb la resta del grup i dedicaran aquest temps a construir canoes, seguint un nou mètode que ens han ensenyat el cap indi i els seus homes. El cap indi m'ha donat l'anell abans esmentat perquè me l'endugui, però amb un gest emfàtic ha indicat que l'havia de guardar dins la bosseta i que per cap circumstància es pot fer malbé.

El vostre sincer amic
i obedient servidor,

Meriwether Lewis

colonial. L'expedició estaria plena de perills des del principi fins al final, la seguretat era primordial i cada segon comptava.

La críptica referència de Lewis a una conversa privada amb Jefferson comporta una investigació més profunda. Ho explica amb més detall, en certa manera, en el passatge següent. TP.

² En vista d'això, tots els indicis indicarien que aquesta carta és un elaborat engany... I tot i així, l'anàlisi confirma que és la cal·ligrafia de Lewis gairebé amb tota seguretat. Com que aquest és un dels pocs documents "originals" del dossier, l'he sotmès de manera independent a una datació basada en carboni i una prova química tant del paper com de la tinta, per veure si realment correspon al període de temps establert de principis del segle XIX.

En els diaris publicats no es fa cap esment de cap viatge complementari fet per Lewis durant aquell període de temps. Tanmateix, en els diaris oficials, escrits per Lewis i Clark, la següent entrada no apareix fins al cap de sis dies.

Segons l'opinió dels estudiosos de Lewis, aquest període de temps es va utilitzar per a la construcció de les canoes i per descansar i recuperar-se, ja que bona part de l'expedició s'havia posat malalta amb trastorns intestinals relacionats amb la malària. TP.

¹ Que quedi manifest de bon principi que no hi ha cap còpia ni registre d'aquest escrit entre els documents presidencials oficials, però de nou l'anàlisi de la lletra i les proves químiques del paper i la tinta suggereixen que és obra de Thomas Jefferson.

El meu intent de seguir la pista d'aquest escrit em va portar a una reserva oculta de diversos escrits suposadament "perduts", una recopilació de manuscrits sense enquadrar descoberts en els arxius de Monticello el 1870 pel fill viu més gran del president, Thomas Randolph Jefferson. Aquest material es va transferir a l'atenció del Departament d'Estat en aquella època, en una caixa etiquetada com a "Privat – No examinat".

He accedit a aquesta recopilació —a la dècada de 1940 es va traslladar a una secció de la Biblioteca del Congrés que requereix acreditació de màxima seguretat— i he quedat francament sorprès. La majoria d'aquests escrits no s'han fet mai públics, ja que contenen les reflexions del president sobre una sèrie de temes estranys, dispars i esotèrics, entre els quals hi ha el paper de la francmaçoneria en les vides dels pares fundadors, el "perill real i present" per a la jove República, i per a la franc-

maçoneria en si mateixa, dels Il·luminats de Baviera d'Adam Weishaupt —el fantasma d'una conspiració paranoica perenne—, i també la fascinació de Jefferson pels elements sobrenaturals de la mitologia dels nadius americans.

Jefferson i Lewis eren tots dos importants francmaçons de tota la vida, membres d'una organització fraternal que va sorgir al segle xv. El seu propòsit original sembla que era regulador, ja que establiria uns estàndards professionals de qualificació per a picapedrers alhora que servia com a intermediari entre ells i els clients o les autoritats, una cosa molt semblant a un gremi o un sindicat moderns. Al llarg dels segles, la francmaçoneria va evolucionar en un cos fraternal universal i va ampliar la seva afiliació més enllà dels artesans per estendre's fins a l'art de governar i fins i tot a la fundació de governs, incloent-hi l'americà, adoptant un aire de secretisme i fins i tot de misticisme. Els seus rituals, meticulosament reservats, i el seu simbolisme la converteixen en una de les "societats secretes" més antigues de la història coneguda.

(Continua a la pàgina 19)

***4* EXTRACTE D'UN DIARI
TROBAT EN ELS DOCUMENTS
PRIVATS DEL PRESIDENT
THOMAS JEFFERSON. NO
DATAT: FINALS DE 1805 (?)¹**

Cap notícia de Lewis des de fa unes quantes setmanes, ja que des de l'abril els seus despatxos fan el camí de retorn cap a la civilització seguint els cruels capricis del variat i irregular trànsit fluvial, i després avancen cap a l'est per etapes des de Saint Louis.

i llavors, amb el paquet que he rebut avui, això. Què n'he de fer?

Un només pot suposar que té alguna relació amb el següent: a més de la missió explícitament i públicament manifestada del Cos de Descobriment, segons ordre confidencial meua, L. havia

d'estar alerta davant la possibilitat d'explorar qualsevol oportunitat que ens pogués proporcionar coneixement de les tradicions espirituals o xamàniques de les tribus del nord-oest que es trobaria.

Aquesta ordre va sorgir en part pel nostre estudi conjunt de certs volums en possessió de la biblioteca de la SFA que suggerien que es podien trobar arxans geològics anòmals i peculiars un cop es traspassava la frontera del territori de Louisiana en direcció oest i s'entrava en les terres inexplorades del país d'Oregon. En aquest cas, sembla que L. s'ha excedit en el compliment

d'aquest objectiu secundari en un grau alarmant.

Després d'haver llegit el seu despatx una dotzena de vegades aquest matí, segueixo fermament convençut que s'ha redactat en un estat febril, potser fins i tot després de prendre algun compost a base d'herbes o vegetals, ja sigui de manera accidental o bé perquè l'hi han donat alguns nadius no identificats que s'ha trobat.

Com es poden explicar, si no, aquests deliris confusos i sovint incoherents?

Comença explicant de manera més o menys directa un viatge de tres dies cap al nord, des del campament del Cos fins a una "certa ubicació" que Lewis diu que se li va revelar recentment en un mapa traçat per un nadiu. En aquest moment em trobo obsequiat amb una sèrie de passatges inconnexos que són impossibles de classificar, per exemple:

"Llums del cel... les esferes, les esferes platejades... música, com un cor celestial... foc que crema però no es consumeix... colors mai vistos o mai imaginats, fluïnt de totes les coses... or, tot d'or, brillant i lluent..."

Tot plegat escrit amb uns gargots ràpids. La majoria de paraules són il·legibles. Prop d'una pàgina sencera

de reflexions esbojarrades sobre "el secret profund del color vermell". Referències desconcertants a un estatuari clàssic, ratlles negres i un discurs completament incoherent sobre "la força misteriosa amb la qual s'havia topat B. Franklin". Finalment, la menció fragmentada i febril d'una estranya trobada amb un "home silenciós".

Les últimes paraules d'aquest estil, moment en el qual L. sembla que altera el curs del pensament i recupera la raó, són: "Hauria d'haver fet cas de la seva advertència". Tot seguit escriu que ha destruït el mapa traçat pel nadiu i totes les altres anotacions de la travessia cap al nord.

Quina advertència, em pregunto, i de qui? Del cap indi Cabells Trenats? O de "l'home silenciós"? 2

En el següent despatx que vaig rebre d'ell —cal dir que va ser uns quants mesos més tard—, L. escriu:

"Reunits amb Clark, 3 d'octubre. Tots els nostres homes estan més bé de salut i treballen en les canoes. Aviat avançarem cap a l'oest. No he fet cap esment del que vaig experimentar més amunt de les cascades. Ningú dels que em van acompanyar sembla que recordi res. A vegades, gairebé em llisca de la memòria, com l'espurna

platejada dels peixos en un riu. L'hauria pogut tornar al cap indi, però he decidit que, de moment, el conservo".

No estic del tot segur a què es refereix amb això de "el". Però altrament sembla que L. en aquest punt es torna a trobar en els confins del seny, un resultat que em va animar i que he vist confirmat en els posteriors despatxos que he rebut d'ell, gairebé un any més tard.

Sigui el que sigui que hagués passat durant el "desviament" de L. després de mesos de viatge extenuant però sovint no concloent, al cap de pocs dies de la seva tornada l'expedició va reprendre el viatge cap a l'oest amb una certesa infal·lible. En qüestió de dies van travessar amb rapidesa la zona del riu Columbia i al cap de setmanes ja van arribar a l'oceà Pacífic. Ara, prop de dos anys i mig després de la sortida, han arribat sans i estalvis a Saint Louis.